

## بررسی تاثیر طراحی اقلیمی بومی بر شهرسازی معاصر (نمونه موردی، تبریز)

سعیده فیضی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آذرشهر

### چکیده

معماری پایدار یکی از جریانهای مهم معماری معاصر است، جریانی که عکس العمل منطقی در برابر مسائل و مشکلات به وجود آمده عصر صنعت به شمار می رود. همانگونه که می دانیم با انقلاب صنعتی و پیشرفت های فنی در عرصه معماری، معماری بومی اقصی نقاط دنیا که با توجه به طبیعت و محیط پیرامون خود شکل می گرفت و همساز با اقلیم سر بر می افراشت، به دست فراموشی سپرده شده است. از آنجایی که در معماری و شهرسازی پایدار سستی شاهد بکار بستن راهکارهای بوم آورد و طبیعی و اکولوژیک جهت حفظ و ارتقای شرایط زیستی مطلوب و همچنین به کارگیری بهترین روشهای ساخت و مصالح با محیط در جهت پیوند هرچه بیشتر فضاها با محیط و انطباق با آن هستیم. و با توجه به افزایش مصرف سوخت و انرژی و افزایش آلودگی هوا و محیط زیست و همین طور خطر کاهش سوخت های فسیلی و منابع زیرزمینی انرژی سعی شده است در این مقاله به بررسی طراحی اقلیمی بومی تبریز پرداخته شود و از آن در راستای بهبود و کاهش مصرف انرژی استفاده گردد.

**کلمات کلیدی:** شهرسازی معاصر، معماری بومی، راهکارهای بوم آورد، سوخت های فسیلی، معماری معاصر

### 1- مقدمه

در معماری هر اجتماعی از جوامع بشری، بناها از حیث مصرف انرژی در شرایط کنونی جهان دارای درجه اهمیت بالایی هستند و نیازمند توجه ویژه به شرایط اقلیمی آن حوزه است. از طرفی انسان امروز در بستر فرهنگی جامعه و حتی خانواده خویش به رشد و تعالی می رسد و طرز تفکر و جهان بینی اش از درون این بستر صعود می کند. در جهت ایجاد محیطی پایدار و مناسب زندگی انسان، معماری اقلیم سرد ایران به اصول و روشهای دست یافته است که نه تنها تخریب و ضایعه ای را بر محیط تحمیل نمی کند، بلکه فراتر از آن به عنوان عامل کمال بخشیدن به ماده نیز ایفای نقش می نماید. امروزه پایداری به عنوان اصل محوری برای توسعه های آینده به شمار می رود، در چند دهه اخیر ابعاد اجتماعی و فرهنگی پایداری در معماری و شهرسازی بیش از پیش مورد توجه طراحان و برنامه ریزان قرار گرفته است.